

Kies dan heden Wie gij dienen zult....

We worden niet zomaar een nieuw Mens. De oude Adam is zo taai. Er zijn soms heel wat beproevingen nodig om te zoeken de dingen die boven zijn. Maar dan kan de Heere wel eens crisismoment geven. Dat je leven ineens radicaal tot stilstand komt. Dat je als het ware ineens gedwongen wordt om er over na te denken. Dankzij zo'n crisismoment. Een crisismoment kan helpen. Maar dat een crisis ons ook koud kan laten leert ons de geschiedenis tot en met 1 Koningen 18 vers 21. Want na 3,5 jaar droogte heeft Israël nog geen kleur bekend.

Elia ging daar gebukt onder. Omdat mensen zaten te hinken op twee gedachten. En wat ging die Elia gebukt onder die kleurloosheid. Onder die onverschilligheid. Maar Elia zag dieper. Hij keek naar de diepere patronen van de mens. En toen riep hij op de Karmel: "Jullie moeten kiezen." En u weet het antwoord. Ze zeiden niets. Helemaal niets.

En zo komen we op de Karmel waar het volk moet kiezen. Dit is een spannend verhaal. Dit heeft iets van een wedstrijd. Wie is de sterkste? Wie is de beste? Is het nou Baal of is het de Heere? Jullie weten allang dat de Heere gaat winnen en de Baal gaat verliezen. Ten diepste is dit geen wedstrijd tussen de Heere en de Baal, maar een liefdesgevecht tussen leven en dood. Een liefdesgevecht tussen de Heere en Zijn eigen volk. Natuurlijk kom ik ook een wedstrijd tegen. Maar daar gaat het hier ten diepste niet om. De Heere wil weten van Zijn eigen volk wie zevertrouwen. En dat wil die God ook persoonlijk van jou weten. Bij al die keuzes die je maakt, op wie vertrouw jij dan?

Hoe staat het volk op die Karmel tegenover de Heere? Nou ze hebben de Heere echt niet afgeschaft. God telt nog wel mee. En Zijn Woord ook nog wel. Israël hield er een combigodsdienst op na. Het ontbrak hen aan radicale keuzes. Elia's vraag raakt ons allemaal. De een misschien meer dan de ander. Hoe reageerde de Heere nu op dat gedrag. Hij heeft ze een poosje hun gang laten gaan. Crisistijd is een tijd van bezinning. Van overweging. Van bekering. Crisistijd in de Bijbel is altijd een tijd van verootmoediging.

En ja, wat moet de Heere nog meer doen om duidelijk te maken dat Hij niet gediend is van combi-christenen. Moet Hij dan een nog diepere crisis geven? Moeten er nog meer problemen komen? Of nog meer zorgen voordat er bij ons een lampje gaat branden? God is er niet voor mij. Maar we zijn er voor Hem!

En dan begint de wedstrijd. Massaal roepen de profeten van Baal hun God aan. "Baal, antwoord ons!" Aan het begin van de morgen zijn ze begonnen en rond de middag roepen ze nog steeds. Dit is nou bidden op zijn heidens. In Mattheus 6 zegt Jezus dat de heidenen een omhaal van woorden gebruiken. Woorden, woorden en nog eens woorden. En dan springen ze tegen het altaar op. Ze doen een rituele dans. En ze raken ook geleidelijk in trance. En Elia kan het niet na laten om er de spot mee te drijven. "Roep eens wat harder. Misschien is hij wel in gedachten verzonken. Of in slaap gesukkeld." Kan dat wel, deze spot? Is dit niet op of over het randje. Vandaag zou Elia zomaar aangeklaagd kunnen worden wegens gebrek aan respect voor de geloofsovertuiging van anderen. Maar in de Bijbel wordt meer dan eens met de afgoden gespot. God zelf doet er ook aan mee. In Jesaja bijvoorbeeld. Maar vergeet vooral niet dat deze spot maar één bedoeling heeft. Niet om iemand te kwetsen, maar om de onmacht van de afgoden te ontmaskeren. Ze blijven gillen tot Baal, totdat ze geen stem meer over hebben. En wat staat er in vers 29. "Geen stem. Geen antwoord. En geen vuur en geen teken." Als je Baal nodig hebt, dan geeft hij niet thuis. En wat voor Baal geldt, geldt voor alle afgoden. Ze laten je op het moment suprême in de steek. Aan afgoden heb je niets, als het er écht op aan komt. Dan laten ze je verloren gaan. Wat heb je nou aan een afgod als je worstelt met levensvragen en stervensvragen.

Er zijn veel vragen die om een antwoord roepen. En Elia weet: "Mijn God geeft antwoord." En hoe weet Elia dat? Dat weet hij vanuit ervaring. En dat weet hij dankzij het altaar, dat staat in de tempel van Jeruzalem. En zo, is hij aan de beurt. Het is 3 uur in de middag. Het is tijd voor het avondoffer. Daar heeft Elia al die tijd op gewacht. Daar letten die priesters van Baal natuurlijk niet op. Die waren op geen enkele manier meer verbonden met de tempeldienst. Want alleen door het gebrachte offer in de tempel kan er weer gemeenschap met God zijn. Dat offer om 15.00 uur, ziet uit naar het offer 900 jaar later om 15.00 in de middag van Golgotha. Als je het altaar verbreekt, dan snijd je de band met God door. Want de Heere kan alleen maar komen tot Zijn volk door het altaar. Door het offer. Daarom moet eerst het altaar hersteld worden. En zo gaat Elia zijn werk beginnen. Elia bouwt het altaar met 12 stenen. Naar het getal van de stammen van Israël. Omdat er 12 stammen zijn. En daarin laat hij de eenheid zien van Israël. Daarmee wil Hij zeggen, die 12 stammen horen ten diepste allemaal bij elkaar. Met die 12 stenen veroordeelt Elia het verbreken van Israël, met de band aan de offerdienst in Jeruzalem. Israël heeft de tempeldienst los gelaten. Ze hebben de ware godsdienst losgelaten. De Heere Jezus zegt: "Ik wil dat ze allen één zijn. Gelijk als Wij één zijn." Dat is de toepassing naar ons. Elia bouwt het altaar. En hij roept op tot eenheid in Israël. Elia kan die eenheid niet bewerken. En wij ook niet, maar Christus wel. En in Hém is de kerk dan ook een. En als we iets beleven, wat het Hem

heeft gekost om Zijn volk te verlossen door Zijn dierbaar bloed, dan vallen ook kerkmuren weg. Gelukkig dat de Heere daar zelf voor zorgt. Dwars door de nood van de tijden heen. We lezen in Openbaring 21 over het Nieuwe Jeruzalem. Dat gaat over de kerk van alle tijden en alle plaatsen. Dat het gefundeerd is op 12 fundamenten. Dus het komt goed. Alleen de Heere wil dat wij daar nu aan werken. Gaat het ons ter harte? De scheuren in de kerk?

En dan gaat Elia bidden. En dat doet hij heel anders dan die bebloede Baalpriesters. Geen geschreeuw. Geen omhaal van woorden. Geen hysterische toestanden. Maar hier spreekt een kind heel eerbiedig tot zijn Hemelse Vader. Als je wil weten wat bidden is, moet je goed kijken in vers 37. Hier krijg je veel gebedsonderwijs. Bidden is in alle rust praten met je Hemelse Vader. Nou, zo praat Elia. Heel eerbiedig met de Allerhoogste. En in diep vertrouwen. Elia spreekt met verwachting. En hoe komt dat? Het antwoord staat in het midden van vers 36. "HEERE, God van Abraham, Izak en Israël, dat het heden bekend worde, dat Gij God in Israël zijt." Elia spreekt de Heere aan op het verbond. Met andere woorden zegt hij: "U bent toch onze God. U hebt Uzelf toch verbonden aan Israël. En dat is nou die oude grond waar Elia op terugvalt. En dan bidt Elia vurig of de Heere heden, dus nu, op de Karmel bekend zal laten maken dat Hij de enige en de ware God is. En dan bidt hij. "Antwoord mij Heere. Antwoord mij." Eigenlijk zijn het dezelfde woorden als die Baalpriesters. Maar toch er is een groot verschil. Elia bidt vol rust en overgave. Omdat hij weet, God zal mij horen. Want Hij heeft het beloofd. En van zijn gebed kunnen we zoveel leren. Want wát is Elia's diepste verlangen? Waar gaat het Elia nou om? Dat er een keer een einde komt aan het hinken op twee gedachten, dat het volk radicaal tot inkeer komt. Dat ze van Hogerhand worden overtuigd dat de Heere de ware God is. En wat kun je daar vandaag ook naar verlangen.

En nu het meest spectaculaire van de wedstrijd. Dat is vers 38. "Toen viel het vuur van de Heere. En verteerde het brandoffer." Dit is geen natuurverschijnsel. Dit is geen bliksem. Want de hemel is onbewolkt. Maar het is vuur van God. En vuur is het element wat bij God hoort. Dat lees je met enige regelmaat in de Bijbel. Dat staat ook in Hebreëen 12: "Onze God is zo heilig, dat Hij een verterend vuur is." Dat is nogal wat. Wij zijn niet zo gewend om onderling zo over de Heere God te spreken. Maar Hij is een verterend vuur.

Gemeente, nog even twee pijnlijke dingen die we met elkaar moeten bespreken. Israël is en blijft hetzelfde. Ze blijven dubbelhartig doorleven. Ze breken niet voor God. Dat gold vóór het offervuur en ná het offervuur. Ik zei al, die oude Adam kan zo taai zijn. Zo taai, dat zelfs crisismomenten niet helpen. Hoe ik dat weet? Nou in vers 24 staat, wanneer Elia de wedstrijd aankondigt, dan zegt het volk: "Elia, het is goed. Zo'n wedstrijd bevalt ons wel." Maar dat hadden ze nooit mogen zeggen. Ze hadden moeten zeggen: "Elia dit is een heel verkeerd voorstel. Dit is niet goed. Wij mogen de Almachtige God niet langer verzoeken. Wij moeten onze schuld voor de Heere belijden. De Heere heeft in 3, 5 jaar tijd al genoeg laten zien dat Hij de enige God is."

En dan het tweede. Wat ook zo opvallend is. Dat is dan weer na de wedstrijd. Het volk roept dan wel in een groot koor, in vers 39; "De Heere is God. De Heere is God. En niet Baal." Maar ook dat is een belijdenis van niets. Ja. Dat lijkt me ook wel logisch dat je dat een keer gaat zeggen. Het is een belijdenis met de mond. En niet met een gescheurd hart. Het volk gaat hierna gewoon weer op de oude voet verder. Onze God geeft antwoord. Deze keer met vuur uit de hemel. En het offer is verteerd. Onze God geeft antwoord. Hoor maar naar het adventsevangelie.

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. (Joh. 3:16-17)

De echte God, zegt de Schrift, dat is Die God die antwoord geeft. Onze God die staat te boek als een God die hoort. En die verhoort. En die spreekt. En die wel antwoord geeft als het er op aankomt. Maar hier wordt ons duidelijk gezegd dát onze God antwoord geeft. Hij doet het vooral door Zijn spreken. Door tegen ons te zeggen, midden in de crisis van ons leven: "Ik, Ik ben Uw Heil alleen." Door ons elke zondag het vleesgeworden Woord te verkondigen: Jezus is Zijn Naam. En als je de naam van Jezus hoort, dan weet je niet alleen Wie God is, maar ook hóe God is. "Die met jouw lot is bewogen. En die jou van zonde en narigheid wil ontslaan. En daarom een ster in Jakob op deed gaan!"